

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Canones. Gentiano Herveto Interprete.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

communicatus, verum etiam & ab ecclesia habeatur extorris, donec deprecetur episcopum, & de vniuersis quæ penes eos detecta atque deprehensa sunt, prodiderit, quid horum susceperit obseruandum.

ἁγιογραφία. Ἐ δὲ τῶν ἐκ τῶν Ἐπισκόπων
ἐπὶ πάντων τῶν ἁγιογραφῶν παρ'
αὐτοῖς τοῦτον ἀραφυλάξασθαι.

ANNO
CHRISTI
....

Episcopi huius Concilii supradicti alias numerantur, ordinantur, & vocantur ad hunc modum.

Eusebius, Alypius, Philetus, Eulalius, Pappus, Basilius, Bithynicus, Heracius, Hypatius, Bassus, Eugenius, Gregorius, Ælianus, Pressius, Eugenius.

Alias vero ad istum.

Eusebius, Olympius, Ælianus, Basilius, Eulalius, Gregorius, Papius, Bassus, Eugenius, Bithynius, Heracles, Pressius.

CANONES.

KANONES.

GENTIANO HERVETO INTERPRETE.

I.

SI quis matrimonium vituperet, & eam quæ cum marito suo dormit, quæ est fidelis & religiosa, abhorreat & infimulet, tamquam quæ non possit regnum Dei ingredi, sit anathema.

Ἄ. Ἐἰ τις ὁ γάμον μέμφοιτο, καὶ πάλιν καθεύδουσαν μετ' αὐτοῦ ἡ ἀνδρὸς αὐτῆς, οὕσαν πιστὴν καὶ βίβλαβῆ, βδελύσσοιτο ἢ μέμφοιτο, ὡς αὐτὴ μὴ δυναμὴ εἶναι εἰς βασιλείαν εἰσελθεῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

II.

Si quis eum qui carnem præter sanguinem, & idolothytum, & suffocatum, cum pietate & fide comedit, condemnat, tamquam eo quod ea vescatur, spem non habeat, sit anathema.

β. Ἐἰ τις ἐδιδόντα κρέα χωρὶς αἵματος ἢ εἰδωλοθύτου ἢ πνικτύ, μετ' βίβλαβείας καὶ πίστεως, κατακρίνοι, ὡς αὐτὸς διὰ τὸ μεταλαμβάνειν, ἐλπίδα μὴ ἔχοντα, ἀνάθεμα ἔστω.

III.

Si quis docet seruum pietatis prætextu dominum contemnere, & a ministerio recedere, & non cum beneuolentia & omni honore domino suo inferuire, sit anathema.

γ. Ἐἰ τις δοδόντων παρὰ τὴν εὐσεβείας διδασκῶν καταφρονεῖν δεσποῦ, ἢ ἀναχωρεῖν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μὴ μετ' ἐπινοίας καὶ πίστεως πᾶσι τῶν ἐαυτοῦ δεσποτῶν ὑπηρετεῖσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

IV.

Si quis de presbytero qui uxorem duxit, contendat, non oportet.

δ. Ἐἰ τις διακρίνοιτο παρὰ πρεσβυτέρου γεγαμηκότος, ὡς μὴ χεῖρα λειτουργ-

ANNO CHRI... λειτουργήσαντι αὐτῷ προσφορῆς μέγα λαμβάνειν, ἀνάθεμα ἔστω.

tere eo sacra celebrante oblationi communicare, sit anathema.

Εἴ τις διδάσκει τὸ οἶκον τοῦ θεοῦ ἀκαταφρόνητον εἶναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ συναζέειν, ἀνάθεμα ἔστω.

v. Si quis docet domum Dei esse contemnendam, & quæ sunt in ea congregationes, sit anathema.

Εἴ τις πρὸς πλὴν ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλησιάσῃ, ἢ κατὰ φρονῶν τῆς ἐκκλησίας, τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐδέλοι προσήκειν, μὴ συνόντος τοῦ πρεσβυτέρου καὶ γνώμῃ τοῦ ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω.

VI. Si quis præter ecclesiam vult ecclesiam habere, & contemnens ecclesiam, vult ea quæ sunt ecclesiæ agere, non conueniente presbytero de episcopi sententia, sit anathema.

Εἴ τις καρποφορίας ἐκκλησιαστικὰς ἐδέλοι λαμβάνειν, ἢ δίδοναι ἔξω τῆς ἐκκλησίας, παρὰ γνώμῃ τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τῆ ἐγκρατευσμένου τὰ ποιαῦτα, καὶ μὴ μετὰ γνώμης αὐτοῦ ἐδέλοι προσήκειν, ἀνάθεμα ἔστω.

VII. Si quis vult fructus ecclesiæ oblatos accipere, vel dare extra ecclesiam, præter episcopi sententiam, vel eius cui cura eorum tradita est, & non cum eius sententia ea velit agere, sit anathema.

Εἴ τις διδοῖ ἢ λαμβάνει καρποφορίαν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτεταγμένου εἰς οἰκονομίαν διπλοῦτος καὶ διδοῦς, καὶ ὁ λαμβάνων, ἀνάθεμα ἔστω.

VIII. Si quis dat, vel accipit fructus oblatos præter episcopum, vel eum qui est constitutus ad beneficentiæ dispensationem; & qui dat, & qui accipit, sit anathema.

Εἴ τις ἀρδενθῆς, ἢ ἐγκρατεῦσιπο, ὡς ἀνὴρ βδελύθηται, τῆς γάμων ἀναχωρήσας, καὶ μὴ δι' αὐτὸν κελὸν καὶ ἀγιῶ τῆς ἀρδενθίας, ἀνάθεμα ἔστω.

IX. Si quis virgo sit, vel continens, a matrimonio tamquam abominando recedens, & non propter ipsam virginitatis pulcritudinem & sanctitatem, sit anathema.

Εἴ τις τῆς παρενδόντων διὰ τὸ κῆρυξ, κατεπαίροιο τῆς γεγαμηκότων, ἀνάθεμα ἔστω.

X. Si quis eorum qui sunt virgines propter Dominum, insultet in eos qui uxores duxerunt, anathema sit.

Εἴ τις κατὰ φρονίᾳ τῆς ἐκ πίστεως Concil. Tom. 2.

XI. Si quis contemnat eos qui agerunt

pas ex fide faciunt, & propter Dei honorem fratres conuocant, & nolit uocationibus communicare, quod id quod fit uilipendat, sit anathema.

XII.

Si quis uir propter eam quæ existimatur exercitationem amiculo utitur, & tamquam habens ex eo iustitiam, eos condemnet qui cum pietate * beros ferunt, & alia communi & consueta veste utuntur, sit anathema.

* Beros uidetur Balsamon episcopus Antiochenus, huc locum interpretans, uocare vestes ex serico contextas.

XIII.

Si qua mulier propter eam, quæ existimatur exercitationem uestem mutet, & pro consueto muliebri indumento uirile accipiat, sit anathema.

XIV.

Si qua mulier relinquit maritum, & uult recedere, matrimonium abhorrens, sit anathema.

XV.

Si quis suos liberos relinquit, nec eos alit, nec quantum in se est ad conuenientem pietatem religionemque adducit, sed exercitationis pretextu negligit, sit anathema.

XVI.

Si qui filii a parentibus, maxime fidelibus, pretextu pietatis recesserint, & parentibus quem par est honorem non tribuerint, apud eos scilicet preposita in Deum pietate, sint anathema.

XVII.

Si qua mulier, propter eam quæ existimatur pietatem, tódeat comam, quam Deus ei dedit ad re-

ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμὴν τοῦ κυρίου συγκαλουμένων τῶν ἀδελφῶν, καὶ μὴ ἐδέξοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἔξωτερίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιβ.

Εἴ τις ἀνδρῶν διὰ νομιζομένην ἀσκησιν φορεῖ βολαῖα χιτῶνα, καὶ ὡς αὐτὸν ἐκ τύπου τῆς δικαιοσύνης ἔχων, καὶ ἀψήφιστο τῶν μετ' ὀλιβαρίας τῶν βήριος φοροούντων, καὶ τῆ ἀλλήλων κοινῇ καὶ ἐν σωτηρίᾳ οὐσῇ ἐδῆτι κερηδύων, ἀνάθεμα ἔστω.

ιγ.

Εἴ τις γυνὴ διὰ νομιζομένην ἀσκησιν μεταβάλλοιτο ἀμφιάσμα, καὶ αὐτὴ τῆ εἰωθέτης γυναικείου ἀμφιάσματος, ἀνδρῶν ἀναλάβοι, ἀνάθεμα ἔστω.

ιδ.

Εἴ τις γυνὴ κατὰ λιμπάτοι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀναχωρεῖν ἐδέξοι, βδελυτομένη τὸν γάμον, ἀνάθεμα ἔστω.

ιε.

Εἴ τις κατὰ λιμπάτη τὰ εἰωθῆ τέκνα, καὶ μὴ πενήσοι, καὶ ὅσον ἐν αὐτῶν πατρὶς θεοσεβείαν τῶν παρουσῶν ἀνάγει, ἀλλὰ παροφάσῃ τῆς ἀσκήσεως ἀμελεῖσθαι, ἀνάθεμα ἔστω.

ις.

Εἴ τις τέκνα γονέων, μάλιστα πατέρων, ἀναχωροῖ παροφάσῃ θεοσεβείας, καὶ μὴ τῶν κατὰ σκευὴν τιμῶν τοῖς γονέσιν ἀποπέμψῃ, παροφάσῃ δηλονότι παρ' αὐτοῖς τῆς θεοσεβείας, ἀνάθεμα ἔστω.

ιζ.

Εἴ τις γυναικῶν διὰ τὴν νομιζομένην ἀσκησιν ἀποκείροι τὰς κόμας, αὐτὴ δὲ δέξοι ὁ θεὸς εἰς ὑπόμνησιν τῆς

ANNO CHRISTI

Ἰσοπαλῆς, ὡς αἰαλύουσα τὸ πρῶτον
ματῆς Ἰσοπαλῆς, ἀνάθεμα ἔστω.

ιη.

Εἴ τις διὰ νομιζομένων ἀσκησῶν ἐν
τῇ κυριακῇ νηστεύει, ἀνάθεμα ἔστω.

ιθ.

Εἴ τις τῆν ἀσκουμένων χωρὶς σω-
ματικῆς δυνάμεως ὑπὲρ Φυλασίου, καὶ
ταῖς παρὰ δεδωμέναις νηστείας εἰς τὸ κοι-
νόν, ἢ Φυλασίου Ἰσοπαλῆς ἐκκλη-
σίας, παρὰ τοὺς ἀποστολικοὺς ἐν αὐ-
τῷ τελείῳ λογισμῷ, ἀνάθεμα ἔστω.

κ.

Εἴ τις ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ Φυλασίου διατέσει
κερημίδιον ἢ βδελυσσίδιον, καὶ
συνάξει τῆν μὲν πύρρον, ἢ καὶ ἐν αὐ-
τοῖς γινόμενας λειτουργίας, καὶ καὶ
μνήμας αὐτῶν, ἀνάθεμα ἔστω.

κα.

Ταῦτα δὲ γραφομένη, οὐκ ἐκκό-
πιοντες εἶναι ἐκκλησίαι τῆς Θεοῦ καὶ
ταῖς γραφαῖς ἀσκησάτω βουλομένοις·
ἀλλὰ εἶναι λαμβάνοντας πλεονέκτησιν
τῆς ἀσκήσεως εἰς ὑπὲρ Φυλασίου, καὶ τῆν
ἀφελέστερον βιωτικῶν ἐπιπροσέτιον
τε, καὶ παρὰ ταῖς γραφὰς καὶ εἶναι ἐκ-
κλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ νεώτεροι
μοῖς εἰσαγόντας, ἡμεῖς ποιητικοῦ ἢ
παρὰ τὴν μὲν ταπεινοφροσύνης δει-
μαζομένη, καὶ ἐπὶ τῆν μὲν σεμνότητος
καὶ θεοσεβείας γινόμενῶν ἀποδεχόμεθα·
καὶ ἀναχώρησιν τῆν ἐκκοσμίῶν πρῶ-
τόν μὲν ταπεινοφροσύνης ἀποδε-
χόμεθα, καὶ γάμου σιωπῆσιν σεμνῶν
πρωτόν καὶ πλοῦτον μὲν δικαιοσύ-
νης καὶ εὐπρέπειας οὐκ ἐξουθενούμεθα·
καὶ λιτότητα καὶ εὐτέλειαν ἀμφια-
σμάτων, δι' ὁπλοῦσαν μόνον τῆς σω-
ματικῆς, ἀπεύρονον ἐπιπροσέτιον· καὶ
δὲ ἐκλύτους καὶ περιμμενάς ἐν τῇ ἐδῆπ πρῶτον ἐκ ἀποδεχόμεθα· ἢ

Concil. Tom. 2.

cordationem subiectionis, ut
quæ subiectionis præceptum dis-
soluat, sit anathema.

XVIII.

Si quis propter eam, quæ exi-
stimatur, exercitationem in do-
minico ieiunet, sit anathema.

XIX.

Si quis eorum qui exercentur
absque corporali necessitate se
insolenter gerat, & tradita ieiu-
nia, quæ communiter seruantur
ab ecclesia, dissoluat, perfecta in
eo residente ratione, sit anathe-
ma.

XX.

Si quis arrogantia utens, &
martyrum congregationes ab-
horrens, & sacra quæ in eis cele-
brantur, & eorum memorias ac-
cuset, sit anathema.

XXI.

Hæc autem scribimus, non eos
abscindentes, qui in Dei ecclesia
volunt secundum scripturas in
continentia & pietate exerceri:
sed eos qui prætextum exercita-
tionis ad arrogantiam assumunt,
aduersus eos qui simplicius vi-
uunt se efferentes, & præter scri-
pturas, ecclesiasticisque Cano-
nes nouitates inducunt. Virgi-
nitatem itaque vna cum humili-
tate admiramur, & continentiam,
quæ cum pietate & grauitate ex-
ercetur, admittimus: & a seculari-
bus negotiis secessum cum hu-
militate suscipimus: & honora-
bilem matrimonii coniunctionem
honoramus, & diuitias cum iusti-
tia & beneficentia non vilipen-
dimus, & vestium vilitatem pro-
pter corporis tantum curam mini-
me curiosam ac operosam lauda-
mus: dissolutos autem & molles in
vestibus incessus auerfamur, &

Rrr ij

domos Dei honoramus, & qui sunt in iis Conuentus, vt sanctos & vtilis recipimus, non pietatem in domibus includentes, sed omnem locum in Dei nomine edificatum honorantes, & quæ fit in ipsa ecclesia, Congressionem ad publici vtilitatem recipimus, & insignes fratrum beneficentias, quæ tamquam secundum traditiones sunt per ecclesiam in pauperes, laudamus: & vt semel dicamus, quæ a diuinis scripturis & apostolicis traditionibus tradita sunt, in ecclesia fieri optamus.

Ἐν οἰκοῖς τῆς θεοῦ πρῶτον, καὶ τὰς σωόδοις τὰς ἐπὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγίας ἐπισημαίνουσιν ἡμεῖς. Ἐπισημαίνουσιν τὴν ἐκκλησίαν ἐν ταῖς οἰκοῖς, ἀλλὰ πάντα τόπον ἐπὶ ὀνόματι τῆς θεοῦ οἰκοδομηθέντα ἡμεῖς. καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς θεοῦ σωόδοις κοινῶν, εἰς ὠφέλειαν τῆς κοινῆς, ὑποδείκνυμεν. καὶ τὰς καθ' ὑπεροχὴν ἐπισημαίνουσιν ἀδελφῶν, τὰς κατὰ τὰς παραδόσεις διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸν πᾶσι γινόμενης, μακαρίων καὶ πάντων σωελόντων εἰπεῖν, τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι ἐπισημαίνουσα.

CANONES
CONCILII GANGRENSIS.

Ex interpretatione Dionysii Exigui.

TITVLI CANONVM.

I. De his qui nuptias damnant.	contemni.
II. De his qui carnes manducantes damnant.	XII. De continentibus, & vsu palliorum.
III. Non debere seruum, occasione religionis, dominum contemnere.	XIII. Non debere mulierem continentia causa virilem habitum usurpare.
IV. De oblatione presbyteri coniugati.	XIV. Non debere condemnantem nuptias a viro discedere.
V. Orationes ecclesie non debere contemni.	XV. Non debere quemquam continentia causa filios suos negligere.
VI. Non debere extra ecclesiam congregari.	XVI. Ne filii, occasione religionis, parentes suos despiciant.
VII. De fructibus in ecclesiam, & non alibi, dandis.	XVII. Caput tondere mulieri non licere.
VIII. De his quæ in vsus pauperum conferuntur.	XVIII. Non debere die dominico ieiunare.
IX. Virginitati studentem non debere nuptias execrari.	XIX. Non licere communia ieiunia soluere.
X. De his qui pro virginitate superbiunt.	XX. Communicandum in basilicis martyrum.
XI. Agapen fratrum non debere	